

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 105. Joannis Pistorii Nidani obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII.
A. C. 1607.

§. CV.

Joannis Pistorii Nidani obitus.

Ad censum Scriptorum Ecclesiasticorum, qui hoc anno obierunt, jure merito revocandus venit Joannes Pistorius vulgo Nidanus a Nida Hassiæ oppido, ubi anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo sexto natus erat, nominatus. Hic a Parente suo, qui olim Melitenfis Eques Augustanæ Confessioni nomen dederat, in Lutheri secta, educatus emenso studiorum curriculo Medicinæ operam dedit, postea jurisprudentiæ animum adjiciens, ejurata Lutheri doctrina ad Calvinii castra transit, ipsique etiam Ernesto Fridrico Bado-Durlacensi Marchioni, cui a secretis consiliis erat, ad eandem erroris mutationem auctor existit; tandem vero ætate & doctrina perfectior, cum Sacras literas animo ab utriusque sectæ studio profus alieno diligentius pervolveret, fidem Catholicam amplexus est, quam etiam Jacobus Badensis Marchio, unacum Joanne Zehendero Lutherano Aulæ suæ Concionatore professus est, postquam Pistorius Ernesti Badensis Præconem sæpius circa articulum de ubi-quitate devicerat, ac Smidlinum & Herbrandum Tibingenses Præ-

Miræ Script.
Sæc. XVII.
Acta colloq.
Badens.
Freher.
Theatr.

Jacob. relat.
Cath. con-
vers. Germ.

Sæc. XVII. A. C. 1607. cones ad disputationem de Ecclesia
 vitaverat, quam tamen ipsi suæ causæ
 diffisi declinarunt: Anno sequenti
 millesimo quingentesimo nonagesimo
 decima tertia Junii Pistorius & Zehner
 derus adversus Joannem Pappum Ar
 gentinensem Ministrum ejusque socii
 præsentem Jacobo Badensi de Ecclesia
 Christi disputationem denuo instituerant
 cum summo Protestantium dedecore
 qui post varias verborum ambages
 effugia nil aliud ad tegendam suam igno
 miniam promptum habebant, nisi
 Marchionem de partium studio infir
 marent. Parta multiplici victoria Pisto
 rius Theologiæ laurea decoratus Con
 stantiam inde Friburgum concessit, ubi
 Rudolpho Imperatori a Sacris Con
 fessionibus & Consiliis fuit, ac Wratia
 laviensis Ecclesiæ Præpositus renunti
 tus est, tandem vero Friburgi meritis
 plenus pie in Domino obiit. Præter
 plurimas lucubrations dogmaticas con
 tra Lutheranos & quosdam artis Cab
 listicæ Scriptores, præcipue edidit Ger
 mano idiomate relationem conversionis
 Jacobi Badensis Marchionis, necnon
 trecentas Theses de Justificatione præ
 ter Ementingense colloquium. Insuper
 typis vulgabat tres majoris formæ to
 mos de Scriptoris rerum Germani
 carum.

carum: exstat quoque illius opus de re- Sæc. XVII.
rum Polonicarum Scriptoribus. A. C. 1607.

§. CVI.

*Michaelis Alfonsi Caranzæ Carmel-
litæ mors.*

Huic pari fato successit Michael Al- Bibl. Script.
Carmel.
And. Schott.
Bibl. Hisp.
Poffev. ap-
par. tom. 2.
Miræ.
Script.
Sæc. XVII.
fonsus Caranza natione Hispanus,
patria Valentinus, qui ibidem Ordinem
Carmelitarum professus ac primarius in
Holsensi Academia Professor renuntia-
tus tam in patria sua quam Cæsar-Au-
gustæ inter fidei Qualificatores, ut vo-
cant, recensetur. Ter quoque Ar-
ragonensem Provinciam moderatus,
necnon Generalis Hispaniæ Vicarius,
atque Apostolicus Regiusque Lusitaniæ
Visitator nominabatur. Tandem vero
octogenario major Valentini decessit.
Hic omnium primus in lucem edidit li-
brum Sancti Ildephonsi Toletani Archi-
episcopi de illibata Beatæ Mariæ Vir-
ginitate, cui adjecit *soluta Sanctorum
pronuntiata ad quemdam Neophytum*, po-
steris quoque reliquit librum unum præ-
lectionum Theologicarum, & alterum
decretorum, præter pium quemdam li-
bellum, cui titulus, *iter ad cælum*, nec-
non doctrinam *de Religiosis Novitiis, Pro-
fessis & Monialibus*.